

miste en Politimester; jeg vil kæmpe, saa længe jeg kan, for at bevare ham, og lad mig aldrig, aldrig miste min Politimester og Herredsfoged. Jeg vidste saamænd ikke, at de var saa elskede. Jeg vil dog haabe, at de har givet god Grund til det. For øvrigt er Frygten ganske ugrundet. Der vil ikke af den Omstændighed, at Herredskontorenes Antal indskrænkes noget og Politimestrenes Antal indskrænkes meget, opstaa nogen Gene for Befolkningen. Thi samtidig oprettes der Hjelpekontorer, ved hvilke Befolkningen vil kunne faa sine Retssager ordnet ligesaa godt som hidtil. Naar det er blevet sagt til det ærede Medlem for Ærø (Sporon-Fiedler) — det ærede Medlem har før været min Modkandidat, vi kender godt hinanden — med den direkte Appæl, som laa i det ærede Medlem for Aars' (Lillelund) Ord, at nu kunde han rejse hjem til Ærø og maaske ikke blive valgt, men han kunde sige, at i den Tid, han havde været Rigsdagsmand, havde han sørget for, at Ærøboerne, naar de skulde have noget udført paa Retskontoret, maatte sejle til Svendborg, skal det ærede Medlem ikke rejse hjem og sige det. Jeg ved nemlig, at det ærede Medlem er en sandhedskærlig Mand, der gerne vil oplyse Vælgerne paa den rette Maade, saaledes som han nu opfatter Sagerne. Under tiden er det ærede Medlems Opfattelse forkert, men han ønsker altsaa at sige Sandheden, og det ærede Medlem maa da ikke af det ærede Medlem fra Aars lade sig forlede til at sige saadant noget til Ærøboerne. Han skal tværtimod sige, at paa Ærø vil der blive Dommer og Bikontor, og der vil blive ansat en overordnet Politifunktionær. Man vil derfor paa Ærø faa sit Retsvæsen besørget paa den gode, tilvante Maade. Her er fra forskellige Sider blevet fremført Klager over Jurisdiktionsordningen, saaledes af de ærede Medlemmer fra Frederiksværk (Niels Petersen), fra Bælum (J. H. Jensen), fra Brønderslev (Grønberg) og fra Kellerup (P. E. Hansen). Jeg skal sige til dem alle, at deres Klager skal blive taget op til nøje Overvejelse, og da det er saa heldigt, at Lovforslaget, hvis det ophøjes til Lov i den Skikkelse, hvori det foreligger, gør det muligt for Administrationen at imødekomme deres Ønsker, skal de i det fulde Omfang, i hvilket de er begrundede, blive imødekommet fra Administrationens Side. Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) omtalte Forholdene i Hornslet. Det ærede Medlem kan være ganske rolig, Hornslet har en udmærket Repræsentant her i Tinget, saa

han sørger nok for, at den Valgkreds' Interesser bliver varetaget. Det er ogsaa saa heldigt, at der ingen Tvivl er om, at der i Hornslet enten bliver Bopæl for en Politimester eller for en Politifuldmægtig. Det var smukt af det ærede Medlem at ville tage sig af den Kreds' Interesser.

Jeg skal herefter gennemgaa de enkelte Ændringsforslag, som er stillede i Udvalget. Først stiller Mindretallet et Forslag om, at Loven af 1909 skal gennemføres. Dette maa jeg naturligvis modsætte mig. Det er jo for at faa en anden Afgørelse, at jeg overhovedet har tilladt mig at fremsætte det foreliggende Lovforslag.

Derefter stiller Flertallet Ændringsforslag om at sætte Retskredsens Antal op fra 70 til 83. Dette kan jeg tiltræde og efter de almindelige Bemærkninger, som jeg har fremsat, behøver jeg ikke at udtale mig yderligere derom. — Det tredje Ændringsforslag er Flertallets Forslag om Udvidelse af Retskredsens Antal ved kongelig Anordning fra 83 til 90. Der er herom blevet sagt af en æret Taler, at det vilde blive ubehageligt for Justitsministeren at faa en saadan Bemyndigelse til at oprette 7 nye Retskredse. Jeg skal erkende, at det er ubehageligt, men det kan ogsaa være ønskeligt at faa et Hvert, som det er forbundet med meget Besvær at udføre, og jeg tror, at det er overordentlig praktisk at give Justitsministeren Ret til at oprette et begrænset Antal Retskredse, thi hvor Erfaringen viser, at det er nødvendigt, kan Ønsket saa imødekommes uden Lov. Og det kan ikke imødekommes vilkaarligt af Justitsministeren, thi Oprettelsen af en ny Jurisdiktion skal ske efter Indstilling fra Amtsraadet, Købstadforeningen og de samvirkende Sogneraadforeninger, saa Forholdet er ingenlunde det, at Justitsministeren kan gøre, som han vil. Lovgivningsmagten handler derfor paa ingen Maade, som det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) mente, let-sindigt ved at delegere Justitsministeren denne Myndighed.

Derefter har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslag til § 19 om, at Tinglæsning kun skal kunne finde Sted ved Hovedtingstedet. Dette Ændringsforslag er navnlig stillet, fordi man ellers vilde faa Kollision med Hensyn til Fristerne, inden hvilke et Dokument i Sammenstød med andre skal tinglæses for at have fuld Gylighed fra sin Udstedelsestid.

Under Nr. 5 er der af Flertallet til § 42 stillet Ændringsforslag om, at „Underdommere“ skal hedde „Dommere“. Dertil